

EVANGÉLIUMI MUNKÁS

„Mindenik az ő jutalmát veszi munkája szerint.” 1 Kor. 3, 8.

1923.

MEGJELENIK MINDEN NEGYEDÉVBEN.

2. szám.

A magyar misszióterület és a budapesti kerület konferenciájának évi beszámolója.

1922. évi beszámolóját folyó évi február 1—4-ig tartotta Budapesten a két testület.

A generálkonferencia európai osztályának képviselőjében Schubert H. F., a generálkonferencia képviselőjében Washingtonból H. H. Hall, a magyar misszióterület képviselőjében Minck A., Koch W., Zeiner A., Jeszenszki B., Töltési J., Czira F. és Porcsin J. testvérek jelentek meg. A bizottsági üléseken meghívás alapján résztvettek még Wicklein A. a kolportage vezetője és Greiner S. testvérnő, a misszióterület pénztárnoknője.

Az első bizottsági ülésnek imával és a generálkonferencia képviselőjében megjelent testvérek üdvözlésével való megnyitása után, alulírott a kimutatások alapján beszámolt az elmúlt év pénzügyi eredményeiről. A jelenlévők örömmel látták, hogy mily szép fejlődést tett e tekintetben is a misszióterület.

A tized 3024277 K.-ra rugott, holott az elmúlt évben csak 730783 K.-át tett ki. Az egyéb adományok végösszege 823902 K. volt az elmúlt évi 149915 K. val szemben. Az egy-egy személyre eső heti átlagos adomány ennek alapján 19.48. K.-át tett ki. Ez annyit jelent, hogy az elmúlt esztendőben a pénzügyi tekintetben magunk elé tűzött célt jóval túlhaladtuk. Áldassék érte az Ur szent neve. Az Ur áldásában és segítségében bizva, elhatároztuk, hogy a jövő évben még magasabbra emeljük az adományok összegét. Bizottsági ülésünkön ki is mondtuk, hogy törekedni fogunk hetenként és fejenként legalább 40 koronát elérni.

Különösen kiemelendő az iratok terjesztésében elért nagyszerű eredmény. Az elmúlt évben átlag 41 kolporteur 6406136 korona

árú nyomtatványt helyezett el, az elmúlt évi 1275759 K.-val szemben. Ez a haladás eléggé meggyőzhet bennünket arról, hogy mily szép eredményeket érhetnek el oly fiatal emberek és nők, akik magukat teljesen felajánlották Istennek s akiket céltudatosan vezetnek s akik céltudatosan végzik munkájukat. Könyveink és irataink olyan csendes és eredményes hírnökei az igazságnak, amelyek már számos kutató léleknek mutatták meg az élet útját.

A traktátógyesületek is eredményes működést fejtettek ki. Ez évi bevételük 290533 K.-át tesz ki, az 1921 évi 84085 K.-val szemben. Tehát ez évben 206447 K.-val nagyobb összeget értek el, ami annyit jelent, hogy bevételük a múlt évinek háromszorosára rugott. Az iratok terjesztésében számos gyülekezetben kiváló része van az ifjuságnak, amely mindig nagyobb és nagyobb arányokban ébred hivatásának tudatára és hiven és buzgón ragadja meg a nagy Mester által eléjük helyezett munkát. Ez alkalommal nem hallgathatom el azon tény, hogy a kiadóhivatal és a nyomda személyzete tapasztalt vezetés mellett és buzgó és lelkes munkája által nagy mértékben járult hozzá ahhoz, hogy az elmúlt évben is oly számos könyvünk és egyéb iratunk jelenhetett meg.

Hála legyen az Urnak, hogy ebben az országban is haladást tettünk a munka minden ágában. „Hatalmasat cselekedett velünk az Ur, ezért örvendünk.” Zsolt. 126, 2. De még ennél is hatalmasabbat akar velünk és általunk cselekedni az Ur a jövőben, ha teljes szívvvel néki ajánljuk fel magunkat. Ma, amidőn a vég jelei folyton szaporodnak, s az állapot mindig veszedelmesebb lesz, ma ami-

„Őn az emberiség egymással versengő és gyűlölködő táborokra van szétszaggatva, Isten népének oly egységesen és szilárdan kell állani, mint a szirt foka áll a viharzó tenger közepén.

Legyünk összetartók. Vizsgáljuk meg naponként szívünket és határozzuk el, hogy hiven akarjuk az Urat követni s hittel ajánljuk fel magunkat szolgálataira.

A leszámolással egyidejűleg tartottuk meg a budapesti kerület konferenciáját is. A testvérek örvendtek, hogy a mi egyesületünk munkásain kívül Schubert H. F. és Hall H. H. testvéreket is kebelünkben üdvözölhetik. Sok buzdító, vigasztaló és bátorító szót hallhatunk ezen tapasztalt és az Ur munkájában megőszült férfiaktól. Mivel gyülekezeteink számára nagyobb termet szerezni nem tudunk, február 3-án, szombaton a Baross utcai gyülekezeti helyiségünkben voltunk kénytelenek egybegyűlni. Ámbár a terem olyannyira megtelt, hogy a zsufoltság következtében a legtöbb testvér állni volt kénytelen, a szom-

bati órák mégis az áldás órái voltak számunkra.

Ugyanezen szombat délutánján Wenzel J. testvért ünnepélyesen felavatták a prédikátori hivatásra. Így gyarapodnak a mi munkaterületünkön is Krisztus harcosainak sorai. Bár az Ur ajándékozna meg bennünket még sok oly derék és buzgó férfiúval, akik Krisztus evangéliumának prédikátorai lennének.

A vezető testvéreken kívül a vasárnap folyamán még Zeiner, Voigt és Venzel testvérek szolgálták a gyülekezetet úgy, hogy testvéreink bőven élvezhették az élet kenyerét. A csütörtök, péntek és vasárnap esti gyülekezeteinket számos lélek látogatta meg.

Oh bárcsak gyökeret verne és termést hozna az elhintett mag, hogy ez évben is kiáradna Istennek áldása úgy reánk, valamint szent munkájára. „És legyen az Urnak ami Istenünknek jó kedve mirajtunk és ami kezünknek munkáját tedd állandóvá nekünk és a mi kezünknek munkáját tedd állandóvá.“ Zsolt. 90, 17.

Minck A.

KÉRJETEK AZ URTÓL ESŐT A KÉSŐI ESŐ IDEJÉN.

A próféta int bennünket, hogy könyörögjünk a Szentlélek kiárasztásáért. A Szentléleknek ez a kiárasztása készítse elő Krisztus gyülekezetének tagjait arra a nagy elváltozásra, amely Krisztus megjelenése alkalmával megy végbe. Istennek Szentlelke adjon éltető erőt annak az üzenetnek, amely diadalmasan terjed a föld színén a világ mind a négy tája felé.

De hát hogyan nyerhetjük el a Szentlelket? A megváltás munkájának figyelemmel kísérése alkalmával azt találjuk, hogy Isten csak bizonyos feltételek ellenében ígerte meg áldását. A keresztyéni élet fejlődése mindig attól függ, hogy a hívő mily mértékben felelt meg az őt kötelező feltételeknek. Ezt észleljük például a bűnök bocsánatánál. Az apostol kijelenti: „Ha pedig megvalljuk bűneinket úgy igaz és hű ő, hogy megbocsása bűneinket és megtisztítson bennünket minden tisztátalanságunkból.“ 1. Ján. 1, 9.

Hasonlóképen, ha azt akarjuk, hogy imáink tetszést találjanak Istennek szemeiben és áldást vonjanak maguk után, hittel kell imád-

koznunk. Legyen az ima az őszinte és becsületos szív érzelmeinek kifejezése. Így vagyunk a Szentléleknek Isten gyermekeire való kiárasztásával is. Isten gyermekének bizonyos feltételeket kell teljesíteni. Ha ez már megtörtént, úgy Isten elküldi felüdtetésére Szentlelkét. De hát melyek ezek a feltételek? Ezen cikk keretei között nem áll ugyan módunkban valamennyit felsorolni, de azért a legfőbbeket meg akarjuk említeni.

1. A bűn elhagyása. — Ha a hívő el akarja nyerni a lélek áldását, mindenekelőtt el kell hagynia a bűnt. Erről világosan meggyőzte Péter apostol ama pünkösd napján a megtérőket, akikhez így szólott: „Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatjára; és veszíte a Szentlélek ajándékát.“ Csel. 2, 38. Mit jelent a megtérés? Megtérni annyit tesz, mint megbánni és elhagyni a bűnt. A megtérés annyit jelent, hogy a bűnös lerakja az Isten elleni lázadás fegyvereit, hogy akaratát teljesen alárendeli Isten akaratának

és feltétlen engedelmisséggel viseltetik Isten országának törvényei és elvei iránt.

2. A bűn gyűlölése. — Nem elégséges, hogy az imént említett feltételt csak gyűlölködően teljesítsük. Ha teljes szívvvel eleget akarunk neki tenni, ez magától a második feltételhez vezet már bennünket, ami a bűn meggyűlölése. Krisztusról, aki határtalan mértékben bírta Isten lelkét s határtalan mértékben rendelkezett az isteni kegyelmi ajándékokkal, ezt mondja az Irás: „Szeretted az igazságot és gyűlölted a hamisságot; annakokáért felkent téged az Isten, a te Istened öröme olajával a te társaid felett.“ Zsid. 1, 9. Ha Krisztus követői ma arra törekednek, hogy ugyanazzal az áldással kenetessenek fel, akkor ugyanazon gyűlöletet kell szívükben a bűn ellen is táplálni.

3. Tiszta indokok. — Hiába igyekszünk az isteni követelményeknek és feltételeknek külsőképpen eleget tenni, ha szívünk tisztátalan és romlott marad. Jakab apostol ezt különösen kiemeli s ezzel a Szentlélek elnyerésének harmadik feltételéhez érkezünk, ami nem más, mint az indokok tisztasága. Az apostol ezeket írja: „Kívántok valamit és nincs nektek: gyilkoltok és irigykedtek és nem nyerhetitek meg; harcoltok és háboruskodtok; és nincsen semmitök, mert nem kéritek. Kéritek, de nem kapjátok, mert nem jól kéritek, hogy gerjedelmeitekre költsétek azt.“ Jak. 2, 2. 3.

Oh mily hiven adják vissza az apostolnak ezen szavai az emberi tapasztalatokat! Hányan kértek már közölni is Istentől valamit, de nem kapták meg azt, amit kértek, mert nem jól kérték. Önző indokok készítettek bennünket az inára. Azért vágytunk Isten áldására, hogy ezzel saját dicsőségünket növeljük, hogy ez az áldás ránk nézve személyes előnyöket biztosítson. Talán egészségért könyörögtünk, de csak azért, hogy annál hathatósabban törekedhessünk világi célok elérésére, vagy hogy bűnös élvezetek között azt újra elpazaroljuk. Talán arra kértük az Urat, hogy áldjon meg bennünket vagyonnal, arannyal és ezüsttel, de nem azért, hogy módunkban legyen mások nyomorán enyhíteni, hanem azért, hogy szívünk önző vágyait annál könnyebben kiégíthessük.

A könyörgés alkalmával ugyanaz a lélek

hatott át bennünket, amely annak idején a varázsló Simont áthatotta. Mikor Simon látta, hogy mily hatalom kíséri Samariában Péter apostol prédikálását s hogy kezeinek rátevésével a Szentlélek kiárad a tanítványokra, az apostolhoz fordult s pénzt ajánlott fel nekik, mondván: „Adjátok meg nekem is a hatalmat, hogy akire a kezemet ráteszem, az teljes legyen Szentlélekkel.“ Lásd Csel. 8, 19.

Péter szigorúan megdorgálta ezen kéréséért. Kijelentette előtte, hogy neki semmi része sincsen az evangélium munkájában, hogy szíve nem őszinte Isten előtt, hogy a keserűség mérge tölti be és az igazságtalanság kötelei tartják fogva. Az apostol intette, hogy térjen meg bűnös állapotából.

Krisztus ma sem árasztja ki Szentlelkét egyetlen hívőre sem azért, hogy ezen mennyei ajándékkal csak saját önző célját szolgálja. Az evangélium prédikátorának sem adja meg, ha ez általa csak saját dicsőségét akarja növelni. Isten soha sem adja Szentlelkét oly hívőknek, akikről tudja, hogy saját szeszélyükre hallgatva akarják azt felhasználni. Ép ellenkezőleg, a hívőnek kell magát a Szentléleknek alávetni. A hívő engedje magát a Szentlélektől a jóra felhasználni, vezetni és kormányozni. Az élet egyetlen mérvadó tényezője a hívőt átható lélek, nem pedig a benne uralkodó akarat legyen!

4. A szív tisztasága. — Nem hangsúlyozhatjuk eléggé a szándékok tisztaságának fontosságát. A zsoltáros így énekel: „Ha igazságtalanság volna az én szívemben, nem hallgatna meg az Ur!“ Zsolt. 66, 18. A jó Isten manapság sem hallgatja meg azt a hetednapi-adventista prédikátort s nem ajándékozza meg Szentlelkével, akinek szívében igazságtalanság van. És kedves olvasó, bárki légy is, s bármily kiváló tisztséget tölts is be a gyülekezetben, ha igazságtalanságot rejtegetsz szívedben, az Ur a te kiáltásodat sem hallgatja meg.

5. Engedelmisség. — Ha valaki az életben Isten Szentlelkének elnyerésére törekszik, annak legjobb tudása és ismerete szerint arra kell törekedni, hogy Isten akaratát minden tekintetben teljesítse. Az apostol kijelenti: „Mi az ő bizonyosságai vagyunk e dolgok tekintetében és a Szentlélek, akit Isten meg-

adott azoknak, akik néki engedelmeskednek.“ Csel. 5, 32. A szándékos engedetlenség feltétlenül kizár bennünket Isten áldásából. Ha szentségtelen és tisztátala kezeket tár ki valaki Isten előtt, ne higgye, hogy imája meghallgatást találhat. Hisz saját szive itéli el szentségtelen magatartásáért, vagy istentelen szokásaiért. Az apostol erre nézve a legnagyobb határozottsággal mondja:

„Hogy vádol minket a sziv, mivelhogy nagyobb az Isten a mi szivünkénél, és mindent tud. Szeretteim, ha szivünk nem vádol minket, bizodalunk van az Istenhez: És akármit kérjünk, megnyerjük tőle, mert megtartjuk az ő parancsolatait, és azokat cselekedszük, amik kedvesek előtte.“ 1. Ján. 3, 20—22.

Oh mily vastagon huzzák alá ezen szavak a zsoltáros szavait, midőn azt énekli, hogy

nem várhatja, hogy Isten meghallgassa imáját, ha szivében igazságtalanságot rejt. Ha oly emberek járulnak Isten elé, akik szivükben valamely titkos bűnt rejtenek, még ha az teljesen rejtve van is embertársaik szemei elől, ez a bűn egy nagy sötét lepelhez hasonlóan borul lelkükre s távol tartja onnan Isten jelenlétének tudatát. Saját szive kárhoztatja az illető embert s tudja, hogy az egész menny megvetéssel fordul el tőle bűnös szokásai következtében. Ezért minden egyes lélek, aki Isten szine elé akar járulni, s arra törekszik, hogy Isten kiáraszsa rája Szentlelkét, legyen tudatában annak, hogy fohászának csak akkor léssen fogantatja s vágya csak akkor válhatik valóra, ha szennytelen szivvel, ha tiszta kezekkel s őszinte becsületességgel küldi könyörgését Istenhez.

A LEGNAGYOBB ELLENSÉG.

Huenergardt J. F.

Isten segítségével megpróbálom önmagam a legkevesebbre becsülni. Mert arról vagyok meggyőződve, hogy saját énem az én legnagyobb ellenségem. Én tul jó vagyok önmagamhoz, ámbár részéről ép az ellenkezőről vagyok meggyőződve. A legritkább esetben vonom az Ént felelősségre, inkább védelmezem és mentetetem, soha sem merészelem megsérteni, vagy megbántani őfenségét, ellenben helyette is szivesen büntetek meg másokat.

Oh mily nyomorult rabszolgája vagyok saját Énemnek! Gyűlölöm, nem szenvedhetem s mégis szolgálom! Nagy Sándor is legyőzte a perzsák légióit, de nem volt elég erős, hogy önmagát legyőzze. Cézár száz és száz csatában győzedelmeskedett, s végül mégis azon vágynak lett áldozata, hogy király akar lenni. Bonaparte majdnem egész Európát uralma alá hajtotta, de végtelen becsvágyát nem tudta megfékezni. Ezekhez hasonlóan mi is, akik csak szerény körülmé-

nyek között élünk, gyakran eltérrtetünk a mindennapi élet kötelességeitől azért, mert valamely bűnös vágnak és szenvedélynek nem tudunk ellentállani.

Csodálom és bámulom azt az embert, akinek elég bátorsága van hozzá, hogy saját Énjével felvegye a harcot. Sokkal jobb, ha saját szenvedélyeinken uralkodni tudunk, mintha az egész világ felett uralkodhatnánk. Csodálom azt az embert, aki a saját testében lakozó tigris legyőzi. Az ilyen ember az egész világot legyőzi. Mert az ember egy kicsi világ, egy mikrokosmos önmagában.

Ki a legnagyobb hős, aki legyőzi saját indulatát! „A legjobb uralom az, amely megtanít bennünket arra, hogy miképen uralkodhatunk önmagunkon,“ mondá Goethe, a németek nagy költője. Valaki azt mondta egyszer, hogy ostoba az az ember, aki nem tud soha sem mérges lenni, én ellenben azt mondom, hogy bölcs az az ember, aki soha sem lesz mérges. Az ilyen embert őszintén bámulom.

A testvéri szeretet bizonyítéka.

Szerethetjük-e testvéreinket, ha terveink, szándékaink, sőt alapelveink sincsenek az övékével összhangban. Vajjon tiszteletben tarthatjuk-e hűségüket és becsületességüket s azon meggyőződésükhöz való ragaszkodásukat, amelyeket mi nem fogadhatunk el?

Ezek oly nagyfontosságú kérdések, amelyekkel feltétlenül tisztában kell lennünk, amelyeket feltétlenül mérlegelnünk kell a mindennapi és a keresztyéni életben egyaránt. Ha a gyülekezet történetét és a gyülekezetben megnyilatkozó szellemet tekintjük, arra az eredményre jutunk, hogy mindkét kérdés megengedi az igenlő és a tagadó feleletet egyaránt. Az ily fajtájú kérdésekre azonban nem felelhetünk emberi vélekedések és emberi tapasztalatok alapján. A meg nem ujult, illetve újjá nem született emberi szívnek az a természete, hogy csak akkor szeret, ha viszont szeretik. A szeretet isteni elve azonban senkit sem zár ki. Az isteni utasítás értelmében szeretnünk kell ellenségeinket csak úgy, mint barátainkat.

Ez a szeretet hatotta át Jézust, midőn a szolgálat és önfeláldozás életét élte. Életét váltságul adá az Isten ellen lázongó emberiségért. Megbékéltünk Istennel „fiának halála által; midőn még ellenségek voltunk.“ Róm. 5, 10. Ha az embertársainkhoz való viszonyainkat Krisztus lelke hatja át, akkor nem esik nehezünkre azon barátainkat szeretni, akik ellenkező véleményen vannak mint mi, sőt még az sem esik nehezünkre, hogy ellenségeinket szeressük, akik pedig hevesen küzdenek ellenünk.

Oh hányszor fordul majd elő, hogy egyesek ellenállanak terveinknek, lesznek, akik nem osztják majd nézeteinket, szándékaink megvalósításában akadályoznak bennünket. Látjuk, amint legszebb reményeinket tönkreteszik, meggyőződésünket fitymálják és szerény fáradozásainkat eredménytelenekké teszik. Oh mily könnyen lehetne ilyenkor ellenpárti testvéreinket okozni minden megpróbáltatásunkért. Oh mily könnyű dolog volna ilyenkor az ellenségeskedést, az irigységet és a gyűlöletet táplálni. Megkísértetünk, hogy

inkább a makacs gyermekekhez, nem pedig érett, nemeslelkű férfiakhoz hasonlóan cselekedjünk.

Politikusok gyakran vannak ellenkező véleményen. Sokszor a leghevesebben küzdenek egymás törekvései és elvei ellen, de különben megtartják egymás között a szivélyes viszonyt s mindenkor készek egymásnak társadalmi szivességeket tenni. Láttuk már azt is, hogy a bíróság előtt ügyvédek a leghevesebb támadást intézték egymás ellen, holott midőn a tárgyaló teremből távoztak, mint jó kollégák, karöltve indultak hazafelé. Ezzel szemben láttunk számos oly keresztyént, akik még a legegyszerűbb gyülekezeti dologban sem szenvedhették el a legcsekélyebb ellentmondást sem. Az ellenkező vélemény hallatára azonnal dühbe jöttek, s még ezután is sokáig neveteltek azokra, akik ellenkező véleményt merészelték nyilvánítani. Azért hiszünk, hogy azok, akik ilyesmit cselekszenek, szintén keresztyének, de mélyebb keresztyéni tanításra és tapasztalatokra lenne szükségük.

Ha Krisztus szeretete szorongatja a tanítványt, akkor nem akarja a rosszat rosszal, a becsmérést becsméréssel visszafizetni. Az illetőben szeretet lakozik, nyájas és hosszantűrő lesz, nem lesz féltékeny és nem személyeskedik, nem lesz felfuvalkodott s nem éktelenkedik, nem keseredik el s elfelejti, ha ellene vétének. Testvéreinknek ép oly joguk van saját véleményével birni, mint minékünk. Fel kell tételeznünk róluk, hogy ép oly becsületesek és őszinték, mint mi vagyunk. Bizonyosan nekik is ép oly szívükön fekszik Isten nevének megdicsőítése s Isten ügyének becsülete, mint minékünk. Ha ezt elismerjük, akkor már a kölcsönös megértés útjára tértünk, még ha egyes kérdéseket más és más oldalról szemlélünk is.

Állandóan ki vagyunk téve annak a veszélynek, hogy saját védekezésünket és meggyőződésünket összetévesztjük Isten ügyének becsületével. Azt hisszük, hogy mivel a saját szándékainkat és terveinket keresztezik, Istenünknek ügye forog kockán. Tegyük mindig különbséget a saját hajlandóságunk és

Istenünk ügye, az igazságos buzgóság s a közönséges bosszuvágy között. Ha komoly belátással latolgatjuk a dolgot, sokszor jövőnk arra a meggyőződésre, hogy az egyiket összecseréltük a másikkal.

Kérjük Isten, hogy távolítsa el tőlünk azt a szellemet, amely állandóan azt sugallja, hogy mi mindent jobban tudunk másoknál, azt a hajlandóságot, hogy állandóan a saját utjainkon akarunk haladni tekintet nélkül azokra a következményekre, melyeket ez maga után von, s azt a hajlandóságot, hogy testvéreink meggyőződésének indokait meggyanusítsuk.

A közeli jövőben hitünknek igen sok próbát kell kiállani. Meg kell több ízben beszélni azokat az utakat, amelyekre a gyülekezetnek térni kell. Ápoljuk magunkban az alázatosság lelkét, amely bennünket nyájassakká, barátságossakká és udvariasakká tesz. Ha az egymás közötti viszonyunkkal fog-

lalkozunk, ne feledjük el soha sem: Az igazi testvéri szeretet azt parancsolja, hogy testvéreinket ne csak azért szeressük, mert ugyanazon véleményen vannak, mint mi s mivel terveinket és törekvéseinket támogatják, hanem akkor is, ha akaratunk ellenére dolgoznak s ha rólunk rossz véleménnyel vannak is.

Az ilyen esetekben nagyon üdvös lenne arra gondolni, hogy vajjon mit is cselekedett volna Krisztus a mi helyünkben. Nem szabad azt hinnünk, hogy hasonló esetekben keserű szavakkal fizetett volna. Nem szabad azt hinnünk, hogy Jézust az önzés s haszonlesés szelleme hatotta át. Ép ellenkezőleg, úgy kell őt elképzelnünk, mint a jóságban, nyájasságban és alázatosságban való példaképünket. Adja a jó Isten, hogy mindenben követhessük ezen isteni példaképet s hozzája hasonlóan viseltesünk embertársaink iránt az élet minden körülményei között.

BELMISSZIÓ.

A belmissziómunkát oly célból alapította a generálkonferencia, hogy különös figyelmet fordítson a gyülekezetek missziótevékenységére. A gyülekezeteket nemcsak buzdítani kell a munkára, hanem vezetni is, hogy sokkal hathatósabban vegye ki részét azon hatalmas feladatokból, amelyek ránk mint népre várnak. A gyülekezetre óriási feladat vár a világban. A generálkonferenciának Kansas Cityben tartott őszi ülésén a következő fontos és érdek határozatokat fogadták el e tekintetben:

„Elhatározzuk, hogy az egyesüléseket utasítjuk, hogy munkájukat úgy szervezzék, hogy lehetővé váljék az utolsó üzenetnek minden városban és minden faluban való mielőbbi hirdetése.“ E célból ajánljuk:

„Hogy a prédikátorok mentessenek fel a helyi szolgálat alól, hogy újabb területekre küldethessenek, ahol újabb gyülekezeteket alakíthassanak.“

„Hogy a gyülekezetek közönséges tagjait arra buzdítsuk, hogy a teherhordást s általában a prédikátorok munkáját átvegyék,

hogy ezáltal a prédikátorok szabadabb legyenek oly területek számára, ahol még eddig nem hirdették a jelenkori igazságot.“

„Hogy külön-külön és együttesen mindenkit arra buzdítunk, hogy egy újabb szövetséget kössenek Istennel, hogy segítségével minden vonalon előbbre haladjunk. Ez a szövetség és ez az előrehaladás pedig abból álljon, hogy közülünk mindenki végezzen személyes munkát a veszendőbe menő lelkekkel, hogy megmagyarázza nekik a szentírást, hogy a szükséges iratokkal ellássa őket, hogy minden alkalmat megragadjon a betegeknek és szenvedőknek megsegítésére, hogy a nagy Mester munkáját minden tőle telhető módon előmozdítja, hogy ezzel is siettesse a nagy és végleges diadal boldog napjának felvirradását.“

„Az idő és munka“ című kis füzetecskében, (amely remélhetőleg nemsokára magyar nyelven is megjelenik) a 14. oldalon ezt olvashatjuk:

„Azok, akik az igazságot hiszik, azonnal lépjenek munkába! Állj talpadra és végezd

azt a munkát, amely hozzád legközelebb van... Ha a gyülekezet tagjai felkerekednének és mindenki minden tőle telhetőt megtenne, hogy minél több lelket nyerjen meg Jézusnak, akkor sokan hagynák el Sátán hiveinek táborát és Krisztus zászlaja alá sorakoznának. Csodálatos ébredések követnék ezen munkát. Bűnösök térnek meg és a gyülekezethez csatlakoznak. Ha szívünk teljesen egyesül Krisztussal és egész életünk összhangban lesz munkájával, akkor az a lélek, amely ama pünkösdőn a tanítványokra kiáradt, minket is betölt." Test. VIII. 246.

A biblia minduntalan felhívja figyelmünket a személyes munka szükséges voltára. Ez a munka, ezt mindnyájan személyes tapasztalatunkból tudjuk, a legjobb ismertető jele az első szeretetnek. „Oh mily boldogok is voltatok akkor!” Gal. 4, 15. A szeretet készítt bennünket munkára s a munka felmelegít bennünket. Laodiceának, tehát minékünk az képezi legnagyobb hibánkat, hogy langymelegek vagyunk, azaz *nélkülözzük a munkát, amely bennünket felmelegítene.*

Ezt mindnyájan jól tudjuk s ezért önmagunknak kell magunk ellen vádat emelni. Oh hogy elhanyagoltuk az elmúltban a legszébb munkaalkalmakat! Oh mi mindent vihetünk volna véghez, ha hűségesebbek lettünk volna! Oh hányszor történt meg, hogy ahelyett, hogy az élet illata lettünk volna az élet számára, a halál illata voltunk. Ha Krisztus megbocsátja ezen bűneinket, csak egy út és mód van arra nézve, hogy a múlt mulasztásait jóvá tegyük:

„Atyámfiai, hogyha valaki tikóztetek eltévelyedik az igazságtól, és megtéríti őt valaki, tudja meg, hogy aki bűnöst térít meg az ő tévelygő utjáról, lelket ment meg a haláltól és sok bünt elfedez.” Jak. 5, 19. 20. A belmisszió osztályának feladatát képezi, hogy a gyülekezet tagjait ily munkára buzdítsa s hogy egy jól szervezett munkának alapját megvesse és terveit kidolgozza.

Az egyik, vagy a másik elmondhatja: Idáig is eldolgogattunk anélkül, hogy külön szakosztályunk lett volna s ezután is meglennénk nélküle. Németországban, Magyarországon és Csehszlovákiában és még egyéb országokban is az elmúlt években hűséges mun-

kát végeztek a testvérek a belmisszió tekintetében anélkül, hogy egy jól kiépített szervezetnek előnyeit ismerték volna, anélkül, hogy egy ily szervezet segítségére számíthattak volna.

De azt senki sem mondhatja el, hogy ennél többet nem cselekedhettünk volna, vagy hogy az elért eredményekkel teljesen meg lehetünk elégedve. Hisz azt is sokan mondogatják: Az én öregapám szenvedélyes dohányzó volt s mégis hetvenéves öreg ember lett belőle. Én azonban azt kérdezem: Mit gondolunk, mily magas kort érhetett volna meg egy hasonló egészséggel bíró ember, ha betartotta volna a mi egészségügyi reformunkat? Így vagyunk a belmisszióval is. Ha már eddig is jó eredményeket értünk el, jobb szervezkedés mellett joggal várhatunk még jobb eredményeket.

Nemrég Glandban közös gyűlésre gyűltek össze az európai divízió összes belmissziótitkárjai. Ha gyakorlatilag is megvalósítjuk mindama fontos határozatokat, melyeket ezen értekezlet alkalmával kimondtunk, akkor meggyőződésem szerint egy igen nagy lépést tettünk előre munkánkban. Ezen gyűlés beszámolóját legközelebb ugyanezen rovatban fogjuk leközzölni. A mi szakosztályunk munkája sok tekintetben sokkal nehezebb, mint bármily más osztályé. A glandi imaház falán függő tábla felírása is ezt akarta jelezni:

Számos nyelv — egy cél: *A lelkek megmentése.*

39 féle pénz — egy cél: *Isten munkájának előmozdítása.*

52 nemzet — egy lélek: *Testvéri szeretet.*

92 munkaterület — egy vezető: *Isten Szentlelke.*

Igen nagyok azok a nehézségek, amelyeket a nyelv, a pénz és nemzeti sajátosságok különfélesége idéz elő. Ámde hisszük és bízunk benne, hogy Isten kegyelme által a mi szakosztályunk is hozzájárul Krisztus szavainak valóra váltásához:

„És léssen egy nyáj és egy pásztor!”

Kotz E.

az európai divízió belmisszió
szakosztályának titkára.

A szent urvacsora még egy közösségi vacsora

Voigt Miksa.

is. 1. Kor. 1, 9-ben azt olvassuk. „Hű, az Isten, ki elhívott titeket az ő fiával, a mi Urunk Jézus Krisztussal való közösségre.“ János apostol ugyancsak azt írja 1. Ján. 1, 3. ban: „A mi közösségünk az Atyával és az ő fiával, a Jézus Krisztussal. Ez a közösség, mely a Szentléleknek közössége által eszközöltetik.“ 2. Kor. 13, 13. „teljes örömet ad“ 1. Ján. 1, 4. és a kezdetben felemlített kegyelmi eszközök, tehát a szent urvacsora által is táplálva és ápolva lesz.

Az ilyen közösség az istenfélő, jámbor életmódban látszik meg és a következő gyümölcsöket termi:

1. A sötétségtől és a bűntől való megváltást, mert „az Isten világosság és nincsen őbenne semmi sötétség.“ 1. Ján. 1, 5.

2. Isten parancsolatainak megőrzését és megtartását, mert arról tudjuk meg, hogy megismertük őt, ha az ő parancsolatait megtartjuk. 1. Ján. 2, 3.

3. A világtól és mindazoktól való megváltás, „amik a világban vannak.“ „Ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az Atya szeretete.“ 1. Ján. 2, 15.

4. A keresztyénellenes korszellemtől való megváltást 1. Ján. 2, 18. 27; 4, 1—3.

A következő az, hogy mindazok, akik Istennel, az Atyával és a fiával ilyen élet és szeretetközösségben vannak, bevezetessenek „egymásközött“ is a közösségbe. Így Istennek a drága véren megvett gyermekeivel való közösséget sem elhanyagolni, sem pedig leicsinyelni nem fogják, hanem azt mint drága kegyelmi és nevelő eszközt nagyra becsülik, kivált azért is, mert közösség nélkül lehetetlen a helyes fejlődés. A 16. zsoltárban Dávid ugyanazon gondolatot juttatja kifejezésre. A 2. versben az Urral való közösségéről beszél, midőn azt mondja róla: „Feletted való jóm nincsen.“ És a 3. vers Isten e földön lakó gyermekeinek közössége utáni vágyát a következő szavakkal fejezi ki:

„A szentekben, akik e földön vannak, és a felségesekben, bennök van minden gyönyörűségem.“ Lásd még Zsolt. 119, 63. A pün-

kösi gyülekezetről az van írva Ap. csel. 2, 42. ben: „És foglalatosság valának az apostolok tudományban és közösségben, a kenyérnek megtörésében és a könyörgésekben.“ Ez a közösség nálunk is meg van a szent urvacsoránál. Ezen alkalommal Krisztus minden lélekhez az ő Leleke által személyesen közeledik. Táplálja és itatja megdicsőült testének és vérének életereje által. A lélek pedig a hit által élvezi. „Mialatt a hit az Urnak nagy áldozatán elgondolkozik, a lélek magát a veszi Krisztus lelki életét. Az ilyen lélek minden urvacsorai ünnep alkalmával lelki erőt nyer. E cselekmény a hívőket élő összeköttetésbe hozza Krisztussal és ezáltal az atyával is. Egy bizonyos értelemben közösséget közvetít függő, emberi lények és a nagy Isten között.“ The Desire of Ages 661. old.

Ezen ünnepkor közösségünk van Krisztus testével, amely érettünk megtöretett a kenyér által, mely megtöretik. Közösségünk Krisztus vérével, mely kiontatott bűnöknek bocsánatára, az áldott kehely által. 1. Kor. 10, 16. 17. Abban, hogy az Urvacsorában részesülők mindegyike egy kenyérből eszik és egy kehelyből iszik, ami a mindennapi életben nem szokás, legfeljebb a bizalmas családi körben, a belső együvértartozásnak képét, az „egymás közötti“ közösségnek kifejezését látjuk.

Legyen az Urvacsorában résztvevők mindegyikének az a célja, hogy ezen közösség köteléke minden urvacsorai ünnepkor megerősítessék és ezen sacramentum teljes áldásának birtokába jusson. A szent Urvacsorától való indokolatlan, illetve többszöri elmaradás ellenben sok áldásnak elvesztését okozza. Az ilyen magatartás mindig aggodalomra indító és mivel ellenkezik azon parancsolattal: „Ezt cselekedjétek,“ egy egészségtelen lelki életre enged következtetni. Luther azt mondotta: „Aki a sacramentumot nem keresi, ott attól kell félni, hogy ő azt megveti és nem keresztyén.“

Méltó és méltatlan használata.

A keresztyénnek gondosan kell afelett ör-

ködni, hogy az Istennel, mint atyával, a fiuval és egymásközött a közösség köteleke semmi által meg ne szakadjon és hogy méltóan járulhasson az Ur asztalához, szükséges, hogy ezen közösségben éljen. Bűneink és vétkeink azonban megszakítják a közösséget, amint Ésaías 59, 2. mondja:

„A ti vétkeitek választanak el titeket Istentektől és bűneitek fedezték el orcáját tielőttetek, hogy meg nem hallgatott.“ És aki Istentől el van válva, az olyan az ő embertársaitól is. A bűn megfoszt minket a hitbeli örömtől, mert zavarja a békét, restté tesz, elgyengít és a lelket a sötétségbe viszi. Olyan lelkeket, kik egykor örömmel voltak az Urban és az Ur iránt élénk buzgalommal visel-

tettek, odavezethet, hogy a közömbösség állapotába esnek. Mindenkinek kötelessége tehát önszívét alaposan megvizsgálni, életére visszatekinteni, önmagát és nem másokat megítélni és megvigasztalni. Vajjon nem lett-e valami által a közösség megzavarva.

Ha az utóbbi eset állana fenn, tegyen meg ezen lélek minden lehető, hogy a közösséget ismét helyreállítsa, kis kamrájában az Urat imában keresse, az egymás közötti viszonyra vonatkozó utasításokat a Máté 18, 15—17. versekben vegye figyelembe és ne nyugodjék addig, míg az isteni megbocsátásnak és békeességnek tudata szívét be nem tölti. Az a lélek, aki ilyképpen magát megvigasztalja, ítéletre megy önmagával szembe, eltalálta a

A Magyar-Missióterület negyedévi jelentése 1922 október 1-től december 31-ig.

Helységek	Tagok sz.	Felv.		Tized		Szombatskola				13. Szomb.		Hétközn.		Imanapi		Kül. Miss.	
		ker.	szav.	K	f	tagok száma	átlag. szám	K	f	Isk. ad.		adakozás		adakozás		adakozás	
										K	f	K	f	K	f	K	f
Alberti-Irsa	4	—	—	4600	—	4	4	100	—	—	—	—	—	500	—	—	—
Balatonszemes	7	—	—	8642	—	7	2	434	—	360	—	95	—	1611	—	109	—
Báttonya	18	—	—	28880	—	24	23	818	—	848	—	251	—	3268	—	120	—
Békés	30	1	—	130179	60	30	29	1228	—	1160	—	532	40	5480	—	496	50
Békéscsaba	51	—	—	70508	—	42	42	2129	—	1824	—	784	—	14107	—	356	—
Bonyhád	7	—	—	9440	—	6	4	786	40	568	—	147	—	1862	—	—	—
Budapest I.	141	14	2	136615	33	131	80	7678	20	5084	—	3199	24	22453	30	1140	—
Budapest II.	80	1	—	241626	09	76	53	4925	50	2655	40	5849	40	34054	65	3763	—
Budapest III.	25	—	—	66522	—	26	22	2207	20	848	—	1324	—	3800	—	—	—
Csorvás	11	—	—	16200	—	11	12	812	—	490	—	542	—	5884	—	425	—
Dunakisvársány	4	—	—	400	—	4	2	—	—	—	—	—	—	70	—	100	—
Eger	21	—	—	22471	—	21	21	1439	80	588	—	62	—	7390	—	1150	—
Gyula	87	—	—	226179	—	94	85	3751	30	2718	50	2437	50	33407	50	15	—
Gyulavári	18	—	—	29981	60	18	17	461	—	340	—	262	—	2000	—	282	—
Ják	3	—	—	502	—	3	3	42	—	25	—	—	—	—	—	—	—
Jászberény	6	—	—	11949	—	6	9	285	—	110	—	102	—	2052	—	95	—
Kaposvár	13	—	—	15417	60	11	11	421	80	175	—	120	—	600	—	100	—
Kapoly	10	—	—	8206	—	10	10	293	—	180	—	4	—	378	—	—	—
Kecskemét	17	—	—	24823	—	17	15	1417	50	1102	—	476	—	1700	—	240	—
Kétegyháza	10	—	—	14251	—	10	8	440	—	—	—	138	—	—	—	—	—
Kiskundorozsma	7	—	—	15080	—	8	13	971	—	759	—	726	—	1250	—	130	—
Kiskunfélegyháza	7	—	—	866	—	6	5	229	—	100	—	96	—	300	—	10	—
Kis-Páhi	14	—	—	4928	—	14	12	169	—	—	—	—	—	590	—	—	—
Kis-Zombor	12	—	—	13994	—	12	12	678	—	390	—	240	—	4404	—	473	—
Komárom	3	—	—	1560	—	3	3	318	—	110	—	60	—	170	—	60	—
Lovasberény	8	—	—	6005	—	7	6	530	—	200	—	326	—	890	—	75	—
Miskolc	55	—	—	80394	50	55	28	3834	—	5043	—	1109	50	16401	—	—	—
Nagykanizsa	14	—	—	45435	96	10	5	723	—	2900	—	864	50	6578	—	—	—
Nagyveleg	16	—	—	10610	—	16	16	447	—	450	—	94	—	1097	—	262	—
Nyíregyháza	8	—	—	19900	—	8	7	1088	—	482	—	600	—	3300	—	—	—
Pákozd	3	—	—	2974	—	3	2	156	—	60	—	92	—	250	—	—	—
Salgótarján	8	4	—	11630	—	4	9	1336	—	1130	—	330	—	1350	—	317	—
Sarkad	47	—	—	44647	10	44	30	421	50	760	—	1088	50	4742	—	1470	—
Szarvas	8	—	—	5528	—	8	10	350	—	94	—	26	—	870	—	18	—
Sopron	9	1	—	63829	50	10	9	2008	—	1249	—	493	—	10000	—	1160	—
Vá. V.	10	—	—	5223	50	8	8	362	—	179	—	93	—	2000	—	277	—
Különállók	21	3	—	28417	—	21	21	1187	—	179	—	105	—	2790	—	223	—
Adakozások	—	—	—	9208	35	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Összesen :	813	24	2	1438824	13	788	648	44477	20	33160	90	22709	04	108606	45	12866	50

helyes előkészületet a szent urvacsora méltó használatára, miként ezt Murray a következő szavakban hozza kifejezésre:

„Az előkészületi prédikáció nem maga az előkészüldés. Ez csak segédeszköze azon, csendes előkészületnek, melyet mindenkinek Jézussal kell végeznie.“ És továbbá: „Hasznos, ha az előtte való hetet az előkészüldésre és az utána való hetet az elmélkedésre használjuk fel.“

Ha valaki elmulasztja ezen előkészületeket,

fél az önvizsgálattól és elmulasztja azt, úgy méltatlanul eszik azon kenyérből és méltatlanul iszik azon pohárból, „mivelhogy nem becstüli meg“ és „vétkezik az Ur teste és vére ellen.“ 1. Kor. 11, 20—27. És itéletet eszik és iszik magának.

Az Ur segítsen meg bennünket, hogy a szent Urvacsora magasztos jelentőségét méltányolni tudjuk, hogy az azzal egybekötött áldások mindjobban a mi személyes tapasztalataink legyenek.

A Magyar-Misszióterület évi jelentése 1922 január hó 1-től 1922 december hó 31-ig.

Helységek	Tagok sz.	Felv.		Tized		Szombatiskola				13. Szomb. Isk. ad.		Hétközn. adakozás		Imanapi adakozás		Kül. Miss. adakozás	
		ker.	szav.	K	f	tagok száma	átlag. szám	K	f	K	f	K	f	K	f	K	f
Alberti-Irsa	4	—	—	9500	—	4	4	425	—	200	—	150	—	500	—	100	—
Balatonfüred	7	2	—	16133	60	7	2	1048	54	723	—	308	20	3880	50	494	—
Battonya	18	11	—	67409	—	24	23	2307	50	1182	50	501	50	3268	—	215	—
Békés	30	4	1	182006	30	30	29	3408	70	1987	—	1342	40	5486	—	1534	10
Békéscsaba	51	3	2	157853	40	42	42	6583	70	2755	50	1971	—	14605	—	860	—
Bonyhád	7	—	—	15293	20	6	4	1366	80	873	40	339	—	1862	—	130	—
Budapest I.	141	25	5	284796	12	131	80	20336	20	10196	15	5434	20	24067	50	2366	20
Budapest II.	80	7	1	471959	32	76	53	11116	40	6773	40	12047	07	56183	15	13034	60
Budapest III.	25	4	1	137608	80	26	22	5005	80	2739	20	2858	—	3800	—	—	—
Csorvás	11	—	—	328	5	11	12	1680	20	857	—	1185	—	5957	—	676	—
Dunakisvársány	4	—	—	1275	—	4	2	231	—	—	—	—	—	70	—	377	—
Eger	21	5	—	50519	35	21	21	4152	40	1710	20	412	—	7390	—	1370	—
Gyula	87	2	—	513356	20	94	85	10736	64	4849	60	6518	70	33555	50	1869	—
Gyulavári	18	2	1	74530	60	18	17	1368	50	1099	—	687	—	2000	—	378	60
Ják	3	—	—	1423	30	3	3	139	—	125	—	—	—	—	—	—	—
Jászberény *	6	5	—	21336	20	6	9	928	30	267	—	140	—	2081	—	125	—
Kaposvár	13	—	—	40201	05	11	11	1288	30	428	95	1070	—	772	—	1238	50
Kapoly	10	3	—	13570	40	10	10	702	—	329	50	27	—	382	—	—	—
Kecskemét	17	4	—	46315	—	17	15	3281	80	1758	—	1469	50	1760	—	676	—
Kétegyháza	10	—	—	28235	10	10	8	1159	80	130	—	309	70	5	—	80	—
Kiskundorozsma	7	5	—	77422	—	8	13	1358	—	1191	—	1330	—	1350	—	130	—
Kiskunfélegyháza	7	1	—	5778	—	6	5	639	—	196	—	477	—	300	—	128	—
Kis-Páhi	14	2	4	20579	—	14	12	1111	40	78	—	516	—	594	—	112	—
Kis-Zombor	12	4	1	34834	80	12	12	1398	40	964	50	596	—	4648	—	1042	40
Komárom	3	—	—	3107	—	3	3	959	—	220	—	153	—	170	—	162	—
Lovasberény	8	1	—	12702	—	7	6	1134	70	596	—	1054	—	1057	—	218	—
Miskolc	55	10	—	180012	80	55	28	8971	—	6992	—	2786	50	16440	—	366	10
Nagykanizsa	14	2	—	79335	33	10	5	1529	50	3806	—	1494	54	6722	30	149	—
Nagyveleg	16	2	—	25457	—	16	16	1350	30	800	—	298	—	1292	—	2636	—
Nyiregyháza	8	—	—	38950	—	8	7	3980	50	1162	—	1934	—	3300	—	210	—
Pákozd	3	—	—	8004	—	3	2	620	—	211	—	211	—	260	—	—	—
Salgótarján	8	4	—	23115	—	4	9	2585	—	1548	—	661	—	1700	—	878	80
Sarkad	47	6	2	75359	80	44	30	3152	66	1536	50	1222	50	4152	—	2565	80
Szarvas	8	1	1	66448	—	8	10	1416	—	715	—	386	—	884	—	1042	—
Sopron	9	1	—	84786	20	10	9	3050	20	2126	—	923	—	11456	90	2346	30
Vál	10	—	—	14124	90	8	8	1321	—	218	—	250	75	2162	25	635	—
Különállók	21	4	—	52392	50	21	21	3559	—	1338	—	232	—	2904	—	441	—
Adakozások	—	—	—	43660	95	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1140	—
Konferencia	—	—	—	—	—	—	—	2298	30	—	—	—	—	—	—	—	—
Összesen:	813	120	2	3024277	22	788	648	117808	94	62682	80	51295	56	227617	10	39728	90

130

Handwritten calculations and notes at the bottom of the page, including a vertical list of numbers (7 5, 40 6, 49 6, 24 2) and a large calculation: $120 \cdot 19 = 2280$, $2280 + 139 = 2419$, $2419 - 95 = 2324$. Other notes include "139 10", "48", "46", "45", "91", "46", "45", "6", "4", "4", "966 = 166 52", "1 7/12", "1 1/2".

Evangelium a Csendes oceánon.

A megtért emberevő.

A Salamon szigeteknek egyik törzsfőnökéről nagyon szép bizonyosságom van. Az illető egy rettenetes legény volt. Az emberi koponyák utáni vadászatot még akkor is vigan folytatta, mikor lakóhelyén már rég megkezdte működését missziónk. Ez a rettenetes ember a többek között két tulajdon nőtestvérét is megölte, hogy koponyájukkal koponyaházát ékesítse. Nemrég azonban egyik gyülekezetiünkön a következő bizonyosságot tette:

„Amit most mondani akarok, azt gyorsan kell elmondanom. Ti mindnyájan ismeritek elmúlt életemet. Tudjátok, hogy soha sem álltam még fel ebben a kápolnában, soha sem törődtem azzal, amit a misszió tanított. Azokat azonban figyelemmel kísértem, akik a misszió tanítását követték. Most már több mint egy éve annak, hogy én is követem példájukat s többé nem végzem az ördög munkáját. Ennek örökre vége van s immáron Jézusnak akarom szívemet felajánlani s alkalmassá lenni arra, hogy a misszió tanítását kövessem és munkáját elősegítsem.“

Áldassék az Ur neve, hogy a Salamon szigetek emberevői között is diadalmat ad kegyelmének.

Van egy törzse a bennszülötteknek, amely a misszió hajóját dereglyéivel megtámadta s kijelentette, hogy nem tűrnek földjükön más missziót, mint a Japa Rane missziót. Ezt a törzset ma este egy bennszülött fiatal ember oktatja az igazságra. Ez a fiatal ember, akinek Jugah a neve, maga is csak pár évvel ezelőtt ismerte meg az igazságot s vált ki emberevő társai közül. Most oly derék munkát végez, melynek eredményeképpen számos hívő gyült köréje bennszülött testvérei közül. Ezen hívőknek a száma, akik Jugah tanítását hallgatják, napról napra növekedik.

Elhatároztuk, hogy egy fehér misszionáriust küldünk a szigetre. Azonban beláttuk, hogy a vállalkozás rendkívül kalandos lett volna, mert a sziget lakói rendkívül vadak s annyi veszély fenyegette volna, hogy kiküldése valószínűleg istenkisértés lett volna. A misszionárius

személyét már meg is határoztuk, de az illető kiküldését mégis elhalasztottuk. Nem akartuk ily helyre küldeni a szegény embert fiatal feleségével.

Azóta azonban, hála legyen az Ur végtelen kegyelmének, egy nemes lelkű bennszülött elfogadta az igazságot s a legszebb eredménnyel terjeszti bennszülött fajrokonai között. Ez a fiatal ember Jugah. Átala ezen emberek között is elterjedt Isten nevének dicsősége s most a vakok ott is oly utakra vezetettek, amelyet eddig nem ismertek s amely teljesen új előttük. A sötétségből világosságra jönnek ki. A göröngyös utak előttük is egyenessé válnak s Isten velük van.

A nevezett bennszülött fiatal ember nagyon szeretné, ha eljönne a fehér misszionárius s hajlékában lakna s segítségére lenne abban a munkában, amelyet ily szépen kezdett meg.

A hajóroncsból épített ház.

Egy napon a hullámok egy hajóroncsot vetettek a sziget partjaira. Senki sem tudta, honnan jött. Ama fiatal ember azonban vette a hajóroncsot és egy házat épített belőle a fehér misszionárius számára. A háznak vannak falai, teteje és ablakai. Ez a legjobb ház a Salamon szigeteken, amelyben európai ember is meglakhat. Nem tudom magamnak sehogy sem megmagyarázni, hogy honnan vette ez a fiatal ember az ilyen hajlék felépítéséhez szükséges ügyességet. Csak egy lehetséges, az, hogy Istennek szentlelke nyújtotta néki a szükséges ismereteket és ügyességet, azért, hogy az élő Istennek szolgálatára lehessen.

Isten általában csodálatos dolgokat mivel a Salamon szigetek emberevői között. A Salamon szigetektől északnyugati irányban fekszik Uj-Guinea szigete, amelynek 750 ezer lakosa legnagyobb részt még ma is emberevőkből áll. Tizenhárom hosszú éven át kísérelteztünk azzal, hogy az evangélium tanításait ezen szigetre is bevigyük, de minden fáradozásunk eredménytelennek bizonyult idáig.

Ott van egyik misszionáriusunknak is a

sirja, aki az Urért való munka közben vesztette el életét. Uj-Guinea szigetén elért minden termésünket ezen haldokló misszionárius haláloságánál találhatjuk. A derék ember, aki szintén egy Fidsi szigetről származó bennszülött volt, mikor érezte, hogy csak néhány perce van még hátra, maga köré gyűjtötte összes tanítványait, még egyszer emlékeztette őket a szeretet evangéliumára, amelyet nekik hirdetett és felszólította őket, hogy ajánlják fel szívüket az Ur Jézusnak s megfogadták, hogy követni fogják a hit ezen emberének nyomdokait.

Csodás bejutás Uj-Guineába.

A jó Isten gondoskodásából Jones testvér küldetett erre a szigetre. Ő az a misszionárius, aki az üzenetet a Salamon szigetekre hozta. Ma már elég barátságos fogadtatásra találunk Uj-Guinea törzsei között. Birtokomban van egy levél, amelyet kevéssel Sidneyből való elutazásom előtt Jones testvértől kaptam s amelyből néhány sort itt mutatok be:

„Örömmel értesíthetlek, hogy sikerült behatolnom a kojári törzs emberei közé s a törzs fiatalabb embereit sikerült rávennem, hogy misszióiskolánkat látogassák. Iskolánk s általában oktatásunk nagyon szépen fejlődik. Természetes, hogy európai értelemben nem számolhatunk be eredményekről, de ezt nem is fogjuk várni, ha meggondoljuk, hogy taulóink csupa vad, nevetlen és féktelen szenvedélyű ifjakkól állanak, akik csak saját akarataikat akarják ismerni s akiket nagyon gyakran magával ragad törzsük szenvedélye, úgy hogy kicsapongásokban, dáridókban, sőt nem ritkán gyilkosságokban is részt vesznek

Az evangélium azonban győzni fog s mi vele együtt győzünk, bárhova megyünk is.

Ebben a reményben határoztam el, hogy egy hónap eltelte után egy hosszabb utazást teszek a sziget belsejébe, hogy ott még két újabb misszióállomást alapítsak. Sátram lesz majd lakásom s gyökerekkel, meg vízzel fogok táplálkozni. Ez a látogatásom azon falvak érdekében történik, amelyek oly messzire vannak a hegységben, hogy légvonalban is nyolc napi járóföldre vannak. Elhatároztam hogy azon a helyen, ahol legelőször ütöm

fel sátramát, egy misszióállomást alapítok s innen lassanként érintkezésbe lépek az összes környékbeli falvakkal. Csak teherhordókat lesz nehéz szerezni, mivel az egyes törzsek ellenséges viszonyban élnek egymással s egymást gyilkolják, ha tehetik. Nem kételem azonban abban, hogy ez a vállalkozás nagy dolgoknak leszen a kiinduló pontja a pápuák között.

Amily igaz, hogy itt hozzátok szólok, kedves testvéreim, ép oly igaz, hogy mindaz teljesülni fog, amit Jones testvér a jó Istentől vár s hogy mialatt én ezen sorokat írom hozzátok, azalatt a hűséges férfiú már az uj-guineai vadak között tartózkodik. Egy pillanatra sem szünök meg érette imádkozni annál is inkább, mert tudomásom van róla, hogy a vad bennszülöttek két fehér embert, akik aranykeresés céljából hatoltak be földjükre, kegyetlenül felkoncoltak s megették. Jones testvérnek mindamelllett elég bátorsága van hozzá, hogy Isten evangéliumával bárhova is elmenjen s közben minden reményét és bizalmát Istentől várja, akit szolgál.

A kegyetlen büntetés.

Nemrég a következők történtek Atchin szigetén. Egy bennszülött leányka volt itt, aki a misszió befolyása alá került. Nagy szeretettel hallgatta a tanítást, amely szívében nem esett terméketlen talajra. Nemrég ugyanaz a sors érte őt is utól, amely ezen a vidéken általában a fiatal lányok sorsa. Atchin szigettől mintegy öt kilométernyire, egy kis szigeten lakó negyven-ötven év körüli ember egy bizonyos számú disznóért s egyéb földi javakért megvásárolta a lányt szüleitől s feleségévé tette azt.

A leány alig lehetett több tizenhat évesnél. Képzhető hogy semmiképen sem volt inyenyre a bőrére kötött üzlet. De az emberek nem sokat teketóriáztak vele. Egyszerűen elhurcolták kunyhójukból s a csónak segítségével újabb lakóhelyére, férje kunyhójába szállították.

A szegény lány nem tudta egyhamar elfeledni a missziót meg Atchin szigetén élő rokonait és jóbarátait. Ezért nagyon gyakran átjött a szigetre, hogy meglátogassa azokat,

akiket úgy szeretett. A férjét, aki a lányt oly drágán vásárolta meg magának, ez nagyon felingerelte s elhatározta, hogy ennek végleg véget vet.

Egy izben rajtakapta a feleségét egy ilyen kiránduláson s egyik barátjának segítségével úgy elbánt vele, hogy a szegény lány életfogytiglan megsíratja. Barátja megragadta a mit sem sejtő lányt s a földreperverte azt úgy, hogy arcát a földhöz szoritotta. A férj egy jó nagy tüzes követ hozott elő s a lány térde alá szoritá azt addig, amíg a tüzes kő egészen a csontokig teljesen leégette róla a húst. Most még egy tüzes követ hozott s a lány talpára szoritotta. Mikor a kegyetlen munkát elvégezték, akkor magára hagyták a lányt.

A szegény teremtés egy ideig eszméletlenül feküdt ott, majd mikor magához tért, nagy nehezen a tengerpartig vánszorgott, ott egy csónakot szerzett, mellyel Atchin szigetére kelt át, ahol egy jóbarátjának kunyhójában szállt meg.

Sulyos betegen feküdt ott. Stewart misszionáriusnak hitvесе azóta minden nap friss vízzel kereste fel, hogy sebeit kimossa és bekötözze. Stewart testvérnő mit sem törődött a tropusi nap forróságával, hiven és szeretettel gyakorolta a felebaráti szeretet parancsát a bennszülött lánnyal szemben. Így tartott ez tizenöt hónapig. Ennyi ideig tartott, míg a lány újra meggyógyult. Az igaz, hogy egész életén át nyomorék marad. Stewart testvérnő tizenöt hónapon át ápolta hűséges önfeláldozással. Bizonyos, hogy az ily nemes cselekedetek fel vannak jegyezve a menny könyveibe, hogy a nemes lélek elvegye érte egykor megérdemelt jutalmát.

Ilyen a sorsa a szegény pogány asszonyoknak ezen a vidéken. Oh bárcsak minden erejének megfeszítésével sikra szállna a mi népünk, hogy ezen rabokat az evangélium hatalmas fegyverével kiszabadítaná a sötétség és tudatlanság börtönéből.

A KÖNYVÁRUSÍTÁS.

Wicklein Alfréd.

Jézus így szólott: „És lesztek nékem tanubizonyosságaim Jeruzsálemtől kezdve, egész Judában és Samariában és a föld legszélsőbb határáig.“ Csel. 1, 8.

Ha egyáltalán voltak valaha élő bizonyosságai Krisztusnak akkor ilyenek a hűséges és buzgó könyvárusítók, akik a mi nagy Istenünk közeli eljövételének örömhírét napról-napra, ajtóról-ajtóra haladva terjesztik s akik irott bizonyosságokat is adnak az emberek kezébe.

Midőn vagy tíz évvel ezelőtt Istennek kegyelme által megismerhettem és elfogadtam az igazságot, irodámban naponként a nagyszámu személyzet előtt kellett prédikációt tartanom, miközben többeknek a gunyolódását és csufolkodását kellett elszenvednem. Mikor azonban misszióeljáróm azzal az utasítással fordult hozzám, hogy házról-házra járva terjeszsem iratainkat, ez oly lehetetlennek tetszett nekem, hogy kijelenttem az összes testvérek előtt, hogy bármit kérjenek is tőlem, szívesen megteszem, csak ezen munká-

tól kiméljenek, mert erre képtelennek tartom magamat.

Abban az időben igazam is volt. Miért? Azért mert saját erőmre támaszkodva akartam ezt a munkát elvégezni s éreztem, hogy saját erőm kevés ehhez. Hónapokon át tartózkodtam a missziómunkától, míg végül kedves testvérek és Istennek szentlelke meggyőztek róla, hogy nékem sem szabad kivonni magamat a munka alól s hogy nékem is kötelességem a missziómunkát végezni. Most már évek óta hivatásomat képezi a házról-házra való missziómunka s teljes szívemből hálás vagyok Istenem iránt, hogy engem is elhívott a missziómunkának ezen ágára.)

Hány oly kedves testvérünk van, akik még manapság is lehetetlenségnek tartják, hogy házról-házra járva végezzék az Ur munkáját. De gondoljunk arra, hogy Jézus megígérte tanítványainak: „Ti elnyeritek a szentléleknek erejét!“ Ez az ígélet nekünk szól s ha akarjuk, naponként elnyerhetjük azt Isten ke-

gyelmének kezeiből. Néki, magyar könyv-
árúsoknak már többször volt alkalmunk rá,
hogy Isten kegyelmének gazdagságát éreztük
munkánkban. Az akadályok ellenére, melyek-
kel meg kellett küzdenünk, Istennek segít-
ségével ez évben négyszer annyi könyvet
sikerült az emberek házaiba bevinnünk. Az
elmúlt évben 6 millió, négyszázezer korona
értékű nyomtatványokat adtunk el, holott
1921-ben csupán 1 millió kétszázezer korona
értékűt.

Azt is tapasztalhattuk, hogy a könyv-
árúsítás munkája által számos lelket nyertünk
meg az Üdvözítőnek. Mindezt az alábbi
tapasztalatokból fogjuk látni.

Minél tovább vagyok a munkában, annál
inkább meggyőződést szerzek róla, hogy a
könyvárúsítás egyike a legelsőbb rangu
missziómunkáknak, ahogy White testvérő is
írja s hogy elérkezett az ideje annak, hogy
a gyülekezet minden egyes erős és fiatal
tagja bátran sorakozzék azoknak táborába,
akik elszántan mennek ki a misszióharc te-
rére, hogy ernyedetlenül terjesszék könyvein-
ket és iratainkat.

A mi nagy Istenünknek misszióparancsa :
„Kelj fel, légy világosság!” Ésa. 60, 1.
mindazokra vonatkozik s mindazokra köte-
lező erővel bír, akik az adventi gyülekezet
tagjának vallják magukat.

Könyvárúsítási tapasztalatok Magyarországon.

F. testvérő Budapest egyik jobb negye-
dében kolportált. Munkája nagyon nehezen
ment. A testvérőnt állandóan az a vágy kí-
sértette, hogy a város másik részébe menjen
át dolgozni. Azonban imával és Isten segít-
ségével mégis elég ereje volt, hogy hú ma-
radjon elveinkhez és szabályzatainkhoz s
azon a helyen folytatta a munkát, amely
számára ki volt jelölve. Nemsokára egy na-
gyon derék családra akadt, ahol alkalma
volt bizonyosságot tenni az igazságról s akiket
gyülekezetünkbe is meghívott. Ma már az
anya, a leánya s annak férje alámerítkeztek,
az apa és fii most készülődnek az alámerít-
kezésre. Ezen nagyon kedves lelkek maguk
is missziómunkát végeznek már.

Az elmúlt nyáron három testvérő S. köz-
séget kereste fel Budapest közelében. Egy
oly családra akadtak, amely igen nagy érde-
klődést tanúsított a jelenvaló igazság iránt.
Ezen család tagjai később megjelentek kiadó-
hivatalunkban is és minden magyarnyelvű
könyvünkől vásároítottak maguknak egy pél-
dányt. Később meglátogatták előadásainkat
is és most az alámerítkezésre készülődnek.

Cs. testvérő pár évvel ezelőtt teljesen fel-
dolgozta munkaterületét egyetlen falu kivéte-
lével, amelyről azt hallotta, hogy nagyon
rossz lakosai vannak. Ebbe a helységbe nem
mert elmenni. De ima és Isten segítsége
által elég bátorságot érzett végül mégis, hogy
ide is ellátogasson. Munkája a legjobb ered-
ménnyel jár. Az egyik házban egy asszony
nagyon szeretett volna tőle egy könyvet vá-
sárolni, azonban férje ezt hevesen ellenezte.
A testvérő csendesesen imádkozott az Urhoz
s az ember megnyugodott, mire az asszony
megvásárolhatta tőle a könyvet. A testvérő-
nek alkalma volt egyúttal az igazságról is
bizonyosságot tenni. Az illetők meglátogatták
gyülekezeteinket, elfogadták az igazságot s
már hosszabb ideje hűséges tagjai közös-
ségünknek.

Cs. testvérő néhány héttel ezelőtt Buda-
pesten kolportált. Munka közben egy olyan
utcába érkezett, ahol egy évvel ezelőtt is
árúsította a könyveket s ahol rendkívüli
kellemetlenségei voltak. A testvérő aggódva
kezdte meg munkáját ebben az utcában.
Azonban alig ment be az első házba, már
is egy asszony jött eléje, aki így szólott
hozzája: „Isten hozta drága kisasszony!
Ugy-e ön volt itt egy évvel ezelőtt s öntől
vettem akkor egy könyvet a világ végéről.
Ezt a könyvet kölcsön adtam valakinek s
többé nem sikerült visszakapnom. Pedig úgy
szerettem volna ezt a könyvet még egyszer
elolvasni. A kiadóhivatal címét is elfeledtem,
ahol megvehettem volna azt.” Az illető hölgy
ujra megvette a könyvet és megígérte, hogy
gyülekezeteinket is felkeresi.

A szomszéd házban hasonló szavakkal jött
eléje egy asszony: „Oh hogy örülök, hogy ismét
eljött. Tavaly elutasítottam, midőn könyveket
ajánlott. Azóta oly sok szemrehányást kellett
emiatt férjemtől elszenvedni. Legyen szíves
várjon pár pillanatig s férjem is megjön.”
A testvérő várakozott. A férj csakhamar
megérkezett s megvásárolt egy oly könyvet,
amely a jelenkori igazsággal foglalkozik.
A testvérő még egy meghívót is nyújtott át
neki. Az illető ember kijelentette, hogy ily
meghívót már kapott egyszer valakitől, de
most már egész bizonyosan felkeresi gyüle-
kezeteinket.

J. testvér az orosz fogságban ismerte meg
az igazságot. Ott is merítkezett alá. Mikor
hazajött, rendkívül nagy kellemetlenségei vol-
tak emiatt. Végre nehéz küzdelmek után
mégis sikerült neki édes anyja nővérét, egy
fiatal embert és egy kisasszonyt megnyerni
az igazságnak, úgy hogy helységükben ma
már egy öttagu kis gyülekezet van. J. testvér
könyvárúsítással foglalkozik s úgy abban,
valamint a lelkek látogatásának munkájában

nagyon szép eredményei vannak. Ma már további öt lélek áll az alámerítkezés előtt s tizennégyen részesülnek oktatásban.

B. testvér egy izben estefelé érkezett egy faluba, ahol már legalább tíz családnál is kérdezősködött, hogy nem kaphatna-e éjjeli szállást, de mindenütt elutasították. Már a falu legutolsó házába kopogtatott be, amelyben egy gazdag paraszt lakott. Ez is nyersen utasította el a testvért, aki kénytelen volt az éjszakát a szabad ég alatt tölteni. A szegény testvér emiatt nagyon szomorú volt, annál is inkább, mert éjjel úgy három óra tájban megeredt az eső.

A véletlen úgy hozta magával, hogy a testvér épen ennek a gazdag parasztnak a földjére ment s ott akarta az éjszakát tölteni. A gazda kora hajnalban megjelent a földjén egy két lovas kocsival még két kísérő társaságában. Miután a kocsit pupozva megrakták gabonával, hazafelé indultak. A földjén fekvő könyvárusra ügyet sem vetett. A kocsi hazafelé utközben egy magas töltésre ért, ahol a lovak megbokrosodtak s a kocsival együtt a mélységbe rohantak. A kocsi feldőlt és maga alá temette a gazdát s utitársait.

B. testvér, mikor ezt látta, azonnal a helyszínére szaladt s kihuzta az embereket a kocsi alól. Az egyik már eszméletlen állapotban volt. Erre a testvér a közei Dunához szaladt és kalapjában vizet hozott, amellyel az eszméletlen embert magához térítette. Ez, mikor visszanyerte öntudatát, csodálkozva látta, hogy ugyanaz a könyvárus áll előtte, akit előtte való este oly nyersen kiutasított házából. Nagyon elszégyenlette magát s a nyakába borult a nagylelkű könyvárusítónak.

Miután minden rendbe jött, tovább folytatták az utat. A gazda azonban szívélyesen meghívta magához B. testvért, aki a meghívást nem is utasította vissza. Mialatt B. testvér még házában tartózkodott, a gazdának a község házában akadt valami dolga s ott találta a község két papját, a katolikus és református lelkészeket, akiknek elbeszélte hajnali kalandját. A lelkészek magukhoz hívták a testvért s miután hallották, hogy nemes szándékai vannak, mindegyik lelkész egy iskolásfiút adott melléje, akik elkísérték és megmutatták neki, hogy melyik házban lakik református és melyik házban lakik katolikus ember.

Ez az egész történet nemsokára az egész faluban elterjedt s a testvért mindenütt szívesen fogadták s mindenütt vásároltak tőle egy-egy könyvet. „Kik könnyek közt vetnek, örvendezve aratnak.“

K. testvér egy fiatal könyvárus munkája közben egy másik könyvárossal találkozott és ismerkedett meg, aki a szakadár gyüleke-

zet iratait terjesztette. A két ember barátságát kötött egymással s most már együtt dolgoztak. K. testvér az általunk kiadott iratokat és könyveket, az a másik könyvárus pedig a szakadár által kiadott iratokat terjesztette. Az illető könyvárus a szakadár gyülekezet által ismerte meg az igazságot, de még nem merítkezett alá. Az illető azt tapasztalta, hogy a szakadár gyülekezet inkább a civakodással foglalkozik, mintsem Krisztus evangéliumával. Vágyat érzett az anyagyülekezet megismerésére is. K. testvér elvezette gyülekezetünkbe, ahol megismerte a Krisztusban való teljes igazságot s feleségével és még három kedves lélekkel együtt csatlakozott gyülekezetünkhöz. Így alakult meg helységünkben is egy kis csoport. A két könyvárus azóta is együtt dolgozik és Isten segítségével szép eredményeket érnek el a missziómunkában. Számos lélekben keltették fel az érdeklődést Isten igazsága iránt úgy, hogy többen nyernek oktatást és néhányan már közvetlenül az alámerítkezés előtt állanak.

Halálozás.

1922. évi december hó 2-án Balog János testvérünk az ő mindennapi kenyerének beszerzése és szorgalmas munkája közben szélhűtés következtében háromnapos súlyos szenvedés után 54 éves korában elhunyt. Hét évig volt a békési gyülekezet hűséges tagja. Koporsójánál alulírott mondott 1. Kor. 15, 26. verse alapján gyászbeszédet nagyszámu hallgatóság előtt. A sirkertben 2. Tim. 4, 7. 8. versei alapján és a békési éneknek szereplésével vettünk tőle búcsút a viszontlátás reményében.

Folyó évi január hó 3-án az Urban elhunyt Püski Gábor testvérünk. Nehéz betegsége dacára is nyugodt és türelmes maradt. Hiit abba, aki azt mondja: „A hívőknek élete van én általam.“ Ezen boldog tudatban hunyta le szemét életének 55-ik évében. 5 évig volt a békési gyülekezetnek hű tagja. Koporsójánál alulírott mondott Jób 14, 1; 21, 15. versei alapján búcsubeszédet nagyszámu hallgatóság előtt. A temetőben 1. Kor. 15, 51. verse alapján és a békési éneknek szereplésével vettünk búcsút a feltámadás hajnalpirkadásáig.

Zeiner A.

Talány.

1. Melyik öt személyről mondja a Szentírás kifejezetten, hogy a megváltót szerették?
2. Hány személyt nevez meg az Ujtestamentom, kiknek a házában gyülekezet volt?

**Magyar-Misszióterület misszió- és traktátategyesületeinek
negyedévi kimutatása 1922 október hó 1-től december hó 31-ig.**

Helységek	Jelentések	Misszió- látogat.	Bibliára	Elküldött levelek	Beérk. levelek	Folyóirat csoport.	Új elő- fizetők	Nyomtatvány		Folyóiratok		Bevétel	
								old. szám		el-	el-	K	f
								elaj.	elárus.	ajánd.	árusít.		
Alberti-Irsa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Balatonfüred	3	40	65	16	8	—	—	—	640	—	40	—	—
Battonya	18	67	61	—	—	—	—	—	—	—	300	—	—
Békés	29	468	219	13	3	—	—	—	—	—	—	—	—
Békéscsaba	25	432	113	9	—	—	—	—	—	—	690	7310	—
Bonyhád	5	33	18	—	1	—	—	—	—	—	—	60	—
Budapest I.	63	2062	3748	307	61	—	—	—	—	9	407	29941	—
Budapest II.	55	279	176	40	22	—	—	—	—	—	—	2183	—
Budapest III.	12	192	336	3	—	—	—	—	—	—	—	4680	—
Csorvás	10	191	167	1	—	—	—	—	5530	—	28	2098	—
Dorozsma	2	140	240	4	5	—	—	—	—	—	150	6000	—
Dunakisvarsány	1	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Eger	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Gyula	40	802	1323	34	18	—	—	—	7771	—	745	12009	—
Gyulavári	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ják	3	60	56	—	—	—	—	—	2718	—	—	—	05
Jászberény	6	100	351	18	20	—	—	—	608	—	182	754	—
Kapoly	10	328	262	11	7	—	—	—	—	8	425	1635	—
Kaposvár	5	42	338	6	8	—	—	—	—	5	—	17956	—
Kecskemét	13	146	174	16	11	—	—	—	—	—	—	—	—
Kétegyháza	6	10	25	—	—	—	—	—	—	—	—	312	—
Kiskunfélegyháza	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kispáhi	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kis-Zombor	10	84	153	15	28	—	—	—	—	—	—	—	—
Komárom	3	17	35	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lovasberény	5	200	114	11	7	—	—	—	—	—	—	—	—
Miskolc	42	487	716	11	3	—	—	—	4064	—	—	2298	—
Nagykanizsa	7	74	124	7	9	—	—	—	4210	—	436	21608	—
Nagyveleg	7	152	330	24	21	—	—	—	67	365	—	230	—
Nyíregyháza	2	10	20	—	—	—	—	—	—	—	—	4420	—
Pákozd	2	23	45	12	15	—	—	—	—	—	—	—	—
Salgótarján	4	54	70	19	15	—	—	—	50	500	50	—	—
Sarkad	10	447	7	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sopron	8	44	217	8	9	—	—	—	—	—	—	—	—
Szarvas	2	37	125	1	3	—	—	—	609	—	30	—	—
Vál	8	159	131	13	11	—	—	—	—	—	—	674	—
Különállók	2	29	29	20	7	—	—	—	—	—	—	—	—
Összesen:	418	7213	9788	619	292	—	—	117	27015	72	3433	114168	05

Magyar-Misszióterület misszió- és traktátategyesületeinek évi kimutatása 1922 jan. 1-től dec. 31-ig.

I. Negyedév	443	8756	6523	440	302	—	—	890	73422	96	7129	97644	58
II. Negyedév	371	4281	7184	432	270	—	—	1375	63449	67	1502	30588	35
III. Negyedév	425	6917	10281	860	289	—	—	1514	62813	89	498	44024	39
IV. Negyedév	418	7213	9788	619	292	—	—	117	27015	72	3433	114168	05
	1657	27167	23776	2351	1153	—	—	3896	226699	315	12562	286425	37

„EVANGÉLIUMI MUNKÁS”

Megjelenik negyedévenként.

Kiadja a

Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala Budapest, I., Krisztina-körút 167. szám.

Felelős szerkesztő: MINCK A.

Nyomatott: Advent-nyomda Ujpest, Árpád-ut 21.